

1968
April 5,
May 15, 21
—
GEORGHIOS
CHRISTOU
v.
THE POLICE

[VASSILIADES, P., TRIANTAFYLLIDES AND STAVRINIDES JJ.]

GEORGHIOS CHRISTOU,

Appellant,

v.

THE POLICE,

Respondents.

(Criminal Appeal No. 2993)

Criminal Law—Stealing and obtaining money by false pretences contrary to sections 262 and 298, respectively, of the Criminal Code, Cap. 154—Unauthorised sale of goods entrusted as samples for orders—Conviction and sentence—Imprisonment and order for compensation—Appeal against conviction, sentence and compensation—Principles upon which the Appellate Court will interfere with sentences imposed by trial Courts, restated—Order for compensation altered—Convict afforded reasonable time to pay compensation after his release from prison.

Sentence—Appeal against sentence.

Compensation—Order for compensation—Amended—Convict afforded reasonable time to pay the compensation after release from prison.

Cases referred to :

Diogenis Savva Karaviotis and Others v. The Police (1967)
2 C.L.R. 286.

The facts sufficiently appear in the judgment of the Court.

Appeal against conviction and sentence.

Appeal against conviction and sentence by Georghios Christou who was convicted on the 23rd February, 1967 at the District Court of Nicosia (Criminal Case No. 21936/67) on 1 count of the offence of stealing and on 5 counts of the offence of obtaining money by false pretences contrary to sections 262 and 298 of the Criminal Code Cap. 154, respectively, and was sentenced by Vakis D.J. to two years' imprisonment on the count of stealing, to one year's imprisonment on each of the counts of obtaining money by false

pretences, all sentences to run concurrently, and he was further ordered to pay a total amount of £45 damages to the complainants.

M. Christofides, for the appellant.

A. Frangos, Counsel of the Republic, for the respondents.

1968
April 5,
May 15, 21

—
GEORGHIOS
CHRISTOU
v
THE POLICE

Ἀπόφασις Δικαστηρίου —

ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ. Πρόεδρος Ἡ παροῦσα ἐφεσις ἡσκήθη ὑπὸ τοῦ ἐφεσειόντος προσωπικῶς διὰ τῆς συμπληρωσεως τοῦ συνήθους τύπου ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν εἰσδοχὴν του εἰς τὰς Κέντρικὰς Φυλακὰς κατόπιν τῆς καταδίκης του.

Ὁ ἐφεσειὼν κατεδικάσθη εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν Δικαστήριον Λευκωσίας, τὴν 23ην παρελθόντος Φεβρουαρίου ἐπὶ τῇ βάσει κατηγορητηρίου περιέχοντος ἐξ κατηγορίας διὰ κλοπὴν ἐμπορευμάτων (ἔνδεκα γυναικείων ἔπανωφορίων) ἀξίας £132, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 262 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ διὰ τὴν ἀπόσπασιν διαφόρων χρηματικῶν ποσῶν διὰ δολίων μέσων ἀπὸ τὰ διάφορα πρόσωπα εἰς τὰ ὁποῖα μετεπώλησε τὰ κλοπιμαῖα, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 298 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος. Διὰ τὰς παραβάσεις ταύτας τὸ πρωτόδικον Δικαστήριον ἐπέβαλε ποινὴν φυλακίσεως δύο ἐτῶν δια τὴν κλοπὴν, καὶ ἐνὸς ἔτους διὰ τὰς ἄλλας κατηγορίας Αἱ ποιναὶ συντρέχουν

Τὸ Δικαστήριον κατεδίκασε συγχρόνως τὸν ἐφεσειόντα εἰς τὴν πληρωμὴν ἀποζημιώσεων συνολικοῦ ποσοῦ £45 εἰς τέσσαρα διάφορα πρόσωπα ἐξ ὧν ἀπέσπασε οὗτος χρήματα διὰ δόλου ὡς ἀνωτέρω Ὄρισε δὲ τὸ Δικαστήριον εἰς ἐκάστην τῶν ἐν λόγω τεσσάρων περιπτώσεων τὴν περίοδον φυλακίσεως ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἤθελε πληρωθῆ ἡ ἀποζημίωσις Τὸ σύνολον τῆς τοιαύτης φυλακίσεως διὰ τὴν μὴ πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων συμποσοῦται εἰς πέντε μῆνας καὶ δύο ἐβδομάδας

Ὁ ἐφεσειὼν διευτύπωσε ὡς λόγον τῆς ἐφέσεως του τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι εἶναι ἀθῶος.

Κατὰ τὴν πρωτὴν ἡμέραν τῆς ἀκροάσεως ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου κατέστη φανερὸν ὅτι ὁ ἐφεσειὼν δὲν ἦτο εἰς θέσιν νὰ χειρισθῆ τὴν ὑπόθεσιν του ἀνευ τῆς βοήθειας συνηγόρου. Τοῦ ἐδόθη συνεπῶς ἡ εὐκαιρία νὰ διορίσῃ δικηγόρον ὅστις καὶ κατεχώρησε ἐν καιρῷ ἔκθεσιν τῶν λόγων ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ ἐφεσις Οὗτοι εἶναι τέσσαρες οἵτινες δύνανται νὰ χωρισθοῦν εἰς δύο κατηγορίας Πρῶτον, ὅτι αἱ διαπιστώσεις τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου ἐπὶ τῶν ὁποίων θεμελιούται ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀβάσιμοι καί, δεύτερον, ὅτι αἱ πραγματικαὶ διαπιστώσεις δὲν στοιχειοθετοῦν τὰ ἀδικήματα διὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἐφεσειὼν εὐρέθη ἔνοχος.

1968
April 5,
May 15, 21

—
GEORGHIOS
CHRISTOU
v.
THE POLICE

Τὸ Δικαστήριον ἐπέτρεψε ἐπὶ πλέον εἰς τὸν συνήγορον νὰ ἐγείρῃ πρὸς συζήτησιν καὶ τὴν ἑκτασιν τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς σχετικῶς πρὸς τὴν ὁποίαν διευτώθη ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι εἶναι ὑπερβολικὴ.

Ἦκούσαμεν μετὰ προσοχῆς ὅσα ὁ εὐπαίδευτος συνήγορος τοῦ ἐφεσεῖοντος ὑπέβαλεν ἐν τῇ προσπάθειά του νὰ πείσῃ τὸ Δικαστήριον τοῦτο ὅτι αἱ διαπιστώσεις τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ πραγματικὰ γεγονότα δὲν εὐσταθοῦν. Δὲν νομίζομεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰσέλθωμεν εἰς λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Εἶναι ἀρκετὸν νὰ λεχθῇ ὅτι τὸ ἀξιόπιστον ἢ μὴ τῶν διαφόρων μαρτύρων εἶναι θέμα ὅπερ ἀνάγεται κυρίως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου ὅπερ εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τοὺς ἀκούσῃ καὶ νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν βαρύτητα τῆς μαρτυρίας ἐκάστου. Δὲν νομίζομεν ὅτι ἐτέθησαν ἐνώπιον ἡμῶν ἐπαρκεῖς λόγοι ὀδηγοῦντες εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἢ ἐκτίμησις τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου δὲν εὐσταθεῖ.

Τὰ γεγονότα, ὡς ταῦτα ἐκτίθενται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου, εἶναι ἀναμφισβητήτως ἀρκετὰ διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν καταδικὴν τοῦ ἐφεσεῖοντος ἐπὶ ὅλων τῶν κατηγοριῶν ἐφ' ὧν οὗτος εὐρέθη ἔνοχος.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου ὁ ἐφεσεῖων διετῆρει κατάστημα καὶ ἡσχολεῖτο μὲ τὴν πώλησιν εἰδῶν ρουχισμοῦ. Ὁ παροπνούμενος εἶναι κατασκευαστῆς τοιοῦτων εἰδῶν, καὶ δὴ γυναικείων ἐπανωφοριῶν παρέδωσε δὲ ἀριθμὸν αὐτῶν εἰς τὸν ἐφεσεῖοντα ἵνα ἐπιτύχῃ παραγγελίας διὰ τὴν κατασκευὴν παρομοίων διὰ σκοποῦς πωλήσεως. Παρεδόθησαν τὰ ἐν λόγῳ ἔμπορεύματα εἰς τὸν ἐφεσεῖοντα ὡς παραγγελιοδόχον, τοῦ παραπονουμένου διατηροῦντος τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῶν. Τὰ ἔμπορεύματα ταῦτα ὁ ἐφεσεῖων ἐπώλησε εἰς τρίτους ἄνευ νομίμου δικαιώματος, οἰκειοποιηθεὶς τὰ εἰσπραχθέντα ποσά.

Ἡ ἐκδοχὴ τοῦ ἐφεσεῖοντος ἐνώπιον τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου ἦτο ὅτι ἐνήργησε καλῇ τῇ πίστει, ὡς ἀγοραστῆς τῶν ἐν λόγῳ ἀντικειμένων ἐπὶ πιστώσει, καὶ μὲ πρόθεσιν νὰ πληρῶσῃ τὴν ἀξίαν των. Ἡ ἐκδοχὴ αὐτὴ δὲν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου ὅπερ ἀπέρριψε τὴν μαρτυρίαν του ὡς ἀναληθῆ.

Ἡ κατὰ τῆς καταδικῆς ἐφεσις δὲν δύναται συνεπῶς νὰ γίνῃ δεκτὴ. Καὶ ὀρθῶς κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Δικαστηρίου τούτου ὁ συνήγορος τοῦ ἐφεσεῖοντος δὲν ἐπέμενε περισσότερον εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποινὴν, ἠκούσαμεν μετὰ τῆς δεούσης προσοχῆς τὸν εὐπαίδευτον συνήγορον ὑπὸ τὸ φῶς τῆς ἐκθέσεως Λειτουργοῦ τοῦ Τμήματος Κοινωνικῆς Εὐημερίας. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ὁ ἐφεσεῖων δὲν ἔχει προηγουμένας καταδικὰς ἀλλὰ, ἐφ' ἑτέρου,

φαίνεται ότι ἐνήργησε ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος καὶ προδιαγεγραμμένου σχεδίου κατὰ τρόπον ὅστις ὀρθῶς ἐπέσυρε μίαν μᾶλλον αὐστηρὰν ποινὴν. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο διετύπωσε ἐπανειλημμένως τὸν τρόπον καθ' ὃν δέον νὰ ἀντιμετωπίζεται τὸ θέμα ἐφέσεως ἐναντίον ἐπιβληθείσης ποινῆς. Εἶναι δὲ ἀρκετὸν νὰ ἀναφερθῶμεν εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν, τὴν ὑπόθεσιν Διογένους Σάββα Καραβιώτη καὶ ἄλλων (1967) 2 C.L.R. 286. Δὲν νομίζομεν ὅτι εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν θὰ ἐδικαιολογήτο οἰαδήποτε μείωσις εἰς τὴν ἐπιβληθεῖσαν ποινὴν τὴν ὁποίαν ὁ δικηγόρος τῆς Δημοκρατίας ἐστήριξε οὐχὶ μόνον ἐπὶ τῆς σοβαρότητος τῆς διαπραχθείσης παρανομίας, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ὀρθοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι ἡ ποινὴ δέον νὰ δημιουργῇ τὴν ἀπαιτουμένην χρονικὴν εὐκαιρίαν πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ χαρακτήρος τοῦ καταδίκου.

Καθ' ὅσον ὁμως ἀφορᾷ τὰς ἀποζημιώσεις, νομίζομεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου δέον νὰ διευκρινισθῇ καὶ τροποποιηθῇ οὕτως ὥστε ὁ ἐφεσεῖων νὰ μὴ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀνάγκην νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν φυλακὴν διὰ τὰς ἀποζημιώσεις ὅταν θὰ ἔχῃ ἐκτίσῃ τὴν ποινὴν του διὰ τὸ ἔγκλημα.

Ἔχομεν τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ ἐφεσεῖων πρέπει νὰ ἔχῃ μίαν εὐλογον χρονικὴν περίοδον νὰ πληρώσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων μετὰ τὴν ἀποφυλάκισίν του. Δεδομένου ὅτι θὰ χρειασθῇ τοῦλάχιστον ἕξ μῆνας διὰ νὰ σταθεροποιήσῃ τὴν θέσιν του ἐν τῇ κοινωνίᾳ μετὰ τὴν ἐκτίσιν τῆς ποινῆς του, καὶ ὅτι πρέπει νὰ τοῦ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ πληρώσῃ τὰς ἀποζημιώσεις ἐκ τῆς ἐργασίας του διὰ μηνιαίων δόσεων, ὀρίζομεν ὅπως τὸ ἔνταλμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων ἀνασταλῇ διὰ περίοδον ἕξ μηνῶν μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν τοῦ ἐφεσεῖοντος, καὶ ὅπως τοῦτο (τὸ ἔνταλμα) μετὰ ταῦτα, διατελῇ ἐν ἀναστολῇ ἐφ' ὅσον ὁ ἐφεσεῖων καταβάλλῃ £3 κατὰ μῆνα ἐναντι τῶν ἀποζημιώσεων διὰ σχετικῶν πληρωμῶν εἰς τὸ Κυβερνητικὸν Ταμεῖον μέχρις ἐξοφλήσεως τοῦ συνόλου τῶν £45.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως εἰς τὰς δόσεις, ἡ ἀναστολὴ ἐκτελέσεως τοῦ ἐντάλματος θὰ παύσῃ, καὶ τὸ ἔνταλμα θὰ δύναται νὰ προχωρήσῃ ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ πρωτοδίκου Δικαστηρίου. Τὰ ἐκάστοτε εἰσπραττόμενα ποσὰ ὁ Πρωτοκολλητῆς θὰ δύναται νὰ διαθέσῃ κατὰ τὴν κρίσιν του διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων τὰς ὁποίας ἐπεδίκασε τὸ πρωτόδικον Δικαστήριον.

Ἐν συμπεράσματι, ἡ ἔφεσις κατὰ τῆς καταδίκης ἀπορρίπτεται καὶ ἡ καταδίκη ἐπικυροῦται. Ἐπίσης ἀπορρίπτεται ἡ ἔφεσις κατὰ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς ἥτις θὰ ἀρχίξῃ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς καταδίκης. Τὸ διάταγμα διὰ ἀποζημιώσεις τροποποιεῖται καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ σχετικοῦ ἐντάλματος ἀναστέλλεται ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ἔφεσις ἀπορρίπτεται.